

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1765-07-10)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1765-07-10)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 397. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000183.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

10. Juli 1765.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Velædle, Høistærede Herr Assessor.

Det var mig ikke meget angenemt af Hr. Assessorens sidste Brev at fornemme, det apparencerne for Hannem s. 398 ikke syntes saa gode som tilforn. Men saa er det mig dog kiært, at Han ikke er ganske uden Haab. Inden Rigsdagen faaer Ende, kan endnu skee mange og uformodelige Forandringer, og Gud give mine Ønsker kunde formaae noget, da skulde min K. Herre for sig finde et got og ønskligt Udfald. I Henseende til det andet Forslag, som og kunde være got, om det vil lykkes, har ieg nu, for at efterkomme Min Vens Villie, tilskrevet Hr. Cane. R. Berch i de heste termer og paa den lempeligste Maade, ieg har vidst. Iegskulde aldrig formode, at vi dermed støde den gode gamle Mand for Hovedet, da han selv haver nydt samme Formon. og det i ingen Maade kan være hannem fornærmeligt. At dette noget seent fremkommer, dertil er ingen anden Aarsag, end at ieg har været en tour paa Landet, og først ved min Hiemkomst forefandt Hr. Assessorens Brev, som var af 21. Iunii. For de medfulgte 4. gamle Norske Breve er ieg særdeles forbunden, og tviler ikke paa, naar mere saa- dant forekommer, mig jo deraf bliver meddelet Gienpart. Til nogenlunde Vederlag sender ieg igien et par gamle Breve. Lader og tilbage følge Hr. Assessor As mig communicerte piece: om Myntkonstens Början och äldre öden i Norden: Han skulde aldrig troe, hvor fornøielig og instruetif denne pieces Læsning og Atterlæsning har været mig, og ieg kan, uden at hykle, sige, at det er det beste, ordenligste og grundigste, ieg hidindtil i den Materie har læst. Vel er adskilligt derudi grundet paa Gietninger, men saa ere de samme saa rimelige og rigtigladende, at de prise Mesteren, og ikke let lade sig imodsige. Flere og lykkelige Opdagelser skal være det eneste, som skal omstøde eller stadfæste dem. Noget vred blev ieg, da ieg fornåm, at Min Herre vil gjøre Myntvæsenet ældre i Sverige end i Danmark: Men er det Sandhed, som Tiden vil lære, saa lader ieg det gjerne blive Sandhed, og ieg har desuden i piecen fundet saa meget andet got, som fuldkomligen har formildet min Vrede og stillet min Patriotiske Iver tilfreds. Herr Assessoren har selv læst og betient sig af alle de samme Skrifter, som ieg i den s. 399 Materie har læst, og gjort alle de refectioner og Anmerkninger, som gjøres kunne, saa ieg skulde have svart ved at legge noget til eller tage noget fra, med mindre ieg engang fik Leilighed at sette andre ting tilside, for alene og med Flid at randsage og arbeide i vor Mynt Historie, som vel engang skeer, om ieg skal leve, i Anledning af de gamle Penninger, som ieg enten selv eier eller andre af mine Venner: Hvortil ieg vil finde en fortreffelig Understyttelse i dette Min Vens Arbeid, som ieg for alting udbeder mig continuation udaf, ønskende tillige, at det snart i Trykken maatte vorde udgiven¹. — — De tilsendte Tegninger af nogle gamle Mynter ere mig overmaade kiær- komne, og formoder, det er Hr. Assessorens Villie, at ieg faaer beholde dem, ligesom ieg og ønskede, Han vilde bevise mig det Venskab at skikke mig tiere saadane Tegninger af gamle Danske og Norske Penninger, da ieg gjerne skal erstatte alt, hvad Ritningen koster. — — Har Herr Assessoren siden hørt noget af Biskop Serenius? Gid han kunde og vilde udrette noget². Er endnu ikke noget afgjort om Op. Dipl. Sveciæ? Ieg frygter, der vil blive lige saa langvarigt arbeid der som her. — — Med min Helbred synes det nok at være endeel bedre end i Vinter; men det onde sidder dog endnu i Siden, og vil ikke til at gaae bort. Doctoren³ trøster immer got, og ieg taber ikke heller selv Modet derved, endskiønt det er mig til stor Hinder i mit Arbeid. Min Hustru og mine Børn befinde sig, Gudskeelov, aldeles vel og hilse paa det venligste. — —

Velædle, Høistærede Hr. Assessorens
stedse forbundne tiener
I. Langebek.

Khavn d. 10. Iulii 1765.